E.P. EDUCACIÓ Primària

No sobreprotegir

I tu, què pots fer?

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. Quines dificultats són les que voldríem estalviar als nostres fills? Discussions? Frustracions? Pèrdues d'objectes o de persones? Malalties? Lesions? Per què pensem que els nostres fills no s'hi haurien de trobar?
2. Quines frustracions han viscut fins ara els nostres fills? Han tingut a veure amb la relació amb altres nens i nenes? Amb el seu rendiment escolar? Amb les seves capacitats i talents, o amb la manca d'una habilitat concreta? Com ho han afrontat? Com afronten els nostres fills els esdeveniments dolorosos i les pèrdues?
3. Dediquem prou temps de qualitat a la relació amb els nostres fills, o si tenim un ritme de vida frenètic, tendim a compensar la poca presència concedint capricis, cedint a les pressions, convertint-nos en "caps de premsa" que justifiquen el que fan els fills i intervenen en els seus conflictes trucant altres pares, interpel.lant professors...?

Parlem-ne tots plegats!

A l'hora de la sortida del col.le, a la tarda, el Manel surt tot enrabiat per la porta, on l'espera el Lluís, el seu pare.
-No hi ha dret! Ja estic fart! Quina merda!
Obviant per un moment l'exabrupte, el Lluís l'aparta una mica de la resta de mares i pares que esperen els seus fills, li posa la mà a l'espatlla i s'ajup a la seva alçada:
-Se't veu molt disgustat. Et
-És que el Brian sempre s'està ficant amb mi, i ens pren la pilota al pati, i ens pega...
-Ja ho has explicat a la mestra?
-Sí, però no em fa cas. I a sobre, avui, quan el Brian m'ha donat un cop jo li he clavat una empenta i la senyo m'ha vist i m'ha castigat demà sense pati i m'ha posat una nota a l'agenda..!
No és la primera vegada que el pare del Manel ha sentit el nom del Brian... i mai per a bé. El Lluís respira a fons mentre pel seu cap passen tot de possibilitats d'actuació: esperar que surti el Brian dels nassos i dir-li que no s'acosti més al seu fill, parlar directament amb els pares del Brian a veure com carai eduquen el seu nen, entrar i demanar per la directora, escriure una nota de resposta a l'agenda que deixi clar a la professora que no sap fer la seva feina... Torna a respirar i parla al seu fill:
-Ara entenc que estiguis enfadat. Fins i tot -somriu- entenc que se t'hagi escapat una paraulota, perquè et deu haver semblat molt injust, tot plegat. Crec que el millor que podem fer és anar cap a casa, berenar, i després, amb la mama, ja ens mirarem aquesta nota. D'acord?
Més tard, el Manel i els seus pares estan mirant la capsa de sabates on el Manel hi té uns capolls de cucs de seda.
-No estan trigant molt en obrir-se? -pregunta la mare.
-No... És el temps normal -respon el Manel, posant-se en "mode expert".
-Vols dir que no sortirien abans si obríssim una mica el capoll -pregunta el pare.
-I ara! No! Llavors no estarien prou fets i no sobreviurien..! -assegura espantat el Manel.
La mare li diu:
-Tens raó, fill. Deu ser millor que se'n surtin per ells mateixos, no? -li pica l'ullet al seu home, que diu:
-Ah, sí! Ja t'hem signat la nota conforme l'hem vist. Què pots fer amb aquest nen tan plasta? Sembla que tornar-li l'empenta no ha acabat de funcionar...
El Manel fa cara d'haver-hi pensat:
-Li diré a la senyo que ho sento, i al Brian que no em torni a donar cops. A més, la veritat és que no té amics, i quan estem tots junts el màxim que fa és intentar treure'ns la pilota, però s'acabarà cansant, i anirà a molestar algú altre...
El Lluís i la seva dona es miren. Potser no és la solució que ells haurien triat... però és el Manel qui ha de trencar el seu capoll des de dins!

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons